

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/95
Karar No : 2014/3450

REKABET KURUMU
Tarih : 30.01.2015
Sayı : 515

Davacı : OMV Petrol Ofisi A.Ş.
Vekili : Av. T. Ufuk ÇETİNER
Necatibey Cad. Güneşli Apt. No:16/5, Kat:3 Sıhhiye / ANKARA

Davalı : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 Bilkent / ANKARA
Vekili : Av. Nagehan ÖZSEYHAN - Aynı adreste.

Davanın Özeti : Davacı şirket ile Al-Kar Besicilik Orm. Ür. İnş. Mob. Oto. Sanayi Ticaret Ltd. Şti. arasında imzalanan dikey anlaşmaya muafiyet tanınması için yapılan başvuruyla ilgili olarak Rekabet Kurulu tarafından verilen 04.03.2010 tarih ve 10-21/265-98 sayılı kararın; malik Gıyasettin Demirtaş'ın Al-Kar şirketinden önce söz konusu taşınmazda bayilik faaliyeti gerçekleştirdiği için yeni bayilik ilişkisinin Al-Kar ile kurulması neticesinde malik Gıyasettin Demirtaş'ın bayi ile bağlantısız 3. kişi konumuna geldiği, Al-Kar'dan bayilik hakkı verilmesine karşılık olarak intifa veya kira hakkı alınmadığı, böylece rekabet yasağı etkisi doğurabilecek ilave bir hakkın tesis edilmediği ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : 2002/2 sayılı Tebliğ ile Tebliğ kapsamındaki bütün anlaşmalar bakımından bir geçiş dönemi öngörüldüğü; 18.09.2003 tarihi itibarıyla mevcut olan anlaşmalar bakımından, 2 yıllık geçiş sürecinin sonu olan 18.09.2005 tarihine kadar uyumlaştırmanın yapılabileceğinin açık olduğu; ancak Kılavuzda öngörülen hükümler gereği taraflar geçiş sürecinde bir uyumlaştırma yapmamış olsalar dahi Kurul'un azami hadde indirmiş olarak değerlendirme yapabileceği, bu durumda azami had olan 5 yılın sonu olan 18.09.2010 tarihine kadar rekabet etmeme yükümlülükleri bakımından dikey anlaşmalara müdahale edilemeyeceği, Tebliğ'in 5. maddesi ile getirilen istisnanın geçerli olabilmesi için ya doğrudan veya alıcıyla hiçbir bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden sağlanan bir üst hakkı çerçevesinde sağlayıcıya ait tesis üzerinde ya da bizzat sağlayıcı tarafından alıcıyla hiçbir bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden elde edilen bir ayni veya şahsi kullanım hakkına konu tesiste sürdürülmesi ve dikey ilişkinin en baştan itibaren bu koşullara uygun olarak kurulması gerektiği, dava konusu işlemin hukuka uygun olduğu belirtilerek, davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Enes YILDIZ'ın Düşüncesi : Davanın reddi yönünde karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Kumru ÖRNEK DEMİRTAŞ'ın Düşüncesi : Petrol Ofisi A.Ş. ile Al-Kar Besicilik Orm. Ür. İnş. Mob. Oto. Sanayi Ticaret Ltd. Şti. arasında imzalanan dikey anlaşmaya

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/95
Karar No : 2014/3450

mufiyet tanınması yolunda yapılan başvuruyla ilgili olarak Rekabet Kurulu'nca tesis edilen 4.3.2010 günlü, 10-21/265-98 sayılı kararın iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanununun 4. maddesinin ilk fıkrasında, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğurabilecek nitelikte olan teşebbüslerarası anlaşmaların, uyumlu eylemlerin ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş, ikinci fıkrasında bu hâllerin neler olduğu sayılmıştır.

Kanun'un 5. maddesinin ilk fıkrasında, "Kurul, aşağıda belirtilen şartların tamamının varlığı hâlinde teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve teşebbüs birlikleri kararlarının 4. madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verebilir." denildikten sonra, bunun koşulları, "a) Malların üretim ve dağıtımı ile hizmetlerin sunulmasında yeni gelişme ve iyileşmelerin ya da ekonomik veya teknik gelişmenin sağlanması,

b) Tüketicinin bundan yarar sağlanması,

c) İlgili piyasanın önemli bir bölümünde rekabetin ortadan kalkmaması,

d) Rekabetin (a) ve (b) bentlerindeki amaçların elde edilmesi için zorunlu olandan fazla sınırlanmaması" olarak sayılmıştır. Bu maddenin son fıkrasında da, Kurul'un birinci fıkrada gösterilen şartların gerçekleşmesi hakkında, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarabileceği ifade edilmiştir.

Kanun'un 4. maddesi hükümlerinin uygulanmasından grup olarak muaf tutulmanın koşullarını belirlemek amacıyla çıkarılan ve 2003/3 sayılı Rekabet Kurulu Tebliği ile Değişik 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği ile Tebliğin Açıklanmasına Dair Kılavuz'da; alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü süresinin büyük önem taşıdığı ve süresi beş yıldan uzun olan rekabet etmeme yükümlülüğünün belli istisnalar dışında mümkün olmadığı belirtilerek, alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü süresinin belirsiz olması hâlinde, ilgili sözleşmeye grup muafiyetinin uygulanmayacağı kurala bağlanmıştır.

Belirtilen mevzuat hükümlerinin irdelenmesinden; alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü süresinin belirsiz olması hâlinde, ilgili sözleşmeye grup muafiyetinin uygulanmayacağı, başka bir anlatımla sözleşmenin Kanun'un 4. maddesine aykırı hâle geleceği kuşkusuzdur.

2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin 2. maddesinde; üretim ve dağıtım zincirinin farklı seviyelerinde faaliyet gösteren iki ya da daha fazla teşebbüs arasında belirli bir mal veya hizmet alımı, satımı veya yeniden satımı amacıyla yapılan anlaşmalar "dikey anlaşma" olarak tanımlanmış, 3/(d) maddesinde, rekabet etmeme yükümlülüğü, "Alıcının anlaşma konusu mal veya hizmetlerle rekabet eden mal veya hizmetleri üretmesini, satın almasını, satmasını ya da yeniden satmasını engelleyen doğrudan veya

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/95
Karar No : 2014/3450

dolayı her türlü yükümlülük" olarak belirlenmiş 5/1-(a) maddesinde, "Alıcının anlaşmaya dayalı faaliyetlerini sürdürürken kullanacağı tesisin mülkiyeti arazi ile birlikte veya alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden sağlanan bir üst hakkı çerçevesinde sağlayıcıya ait ise, yahut alıcı bu faaliyetini sağlayıcının alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden elde ettiği bir aynı veya şahsi kullanım hakkının konusu olan bir tesiste sürdürecektse, alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü, söz konusu tesisin alıcı tarafından kullanıldığı süreye bağlanabilir; şu kadar ki, rekabet etmeme yükümlülüğü, bu sürenin beş yılı aşan kısmı bakımından, sadece alıcının söz konusu tesiste yürüteceği faaliyetini kapsar." düzenlemesi yer almış bulunmaktadır.

Dikey Anlaşmalara İlişkin Kılavuz'un 38. paragrafında da ; "Tebliğ'in 5 inci maddesi ile getirilen bu istisna, "öncelikle ve özellikle" ilişkinin başlangıcından itibaren üçüncü şahıslardan aynı ya da şahsi haklar kapsamında taşınmazın kullanma ve/veya yararlanma hakkının alınması ve bunu müteakiben tesisin bizzat sağlayıcı tarafından işletilmesi ya da kullanma/yararlanma hakkı veren ile hiçbir bağlantısı olmayan şahıslarla bayilik ilişkisinin kurulması ile sınırlıdır. Muafiyet kapsamındaki beş yıllık süre dolmadan faaliyetlerin sona erdirilmesi, devralma vb. yollarla dikey anlaşmanın taraflarında değişiklik ortaya çıkması hâlinde muafiyetten yararlanılabilecek sürenin uzaması söz konusu değildir." şeklinde istisna hükmünün nasıl yorumlanması gerektiği ifade edilmiştir.

Davacı tarafından,taşınmaz üzerinde malik Gıyasettin Demirtaş tarafından PO lehine 25.11.2004 tarihinde 15 yıl süreyle geçerli olmak üzere intifa hakkı tesis edildiğini ve PO ile malik arasında 15.10.2004 tarihli Bayilik Sözleşmesinin imzalandığını, söz konusu bayilik ilişkisinin tarafların karşılıklı mutabakatı ile Al-Kar'a devredildiği ve PO ile Al-Kar arasında 26.12.2008 tarihinde 5 yıl süreyle geçerli olmak üzere "İstasyonlu Bayilik Sözleşmesi" imzalandığı ifade edilerek ,malik Gıyasettin Demirtaş'ın Al-Kar'dan önce söz konusu taşınmazda bayilik faaliyeti gerçekleştirdiği için yeni bayilik ilişkisinin Al-Kar ile kurulması neticesinde malik Gıyasettin Demirtaş'ın bayi ile bağlantısız 3. kişi konumuna geldiği, Al-Kar'dan bayilik hakkı verilmesine karşılık olarak intifa veya kira hakkı alınmadığı, böylece rekabet yasağı etkisi doğurabilecek ilave bir hakkın tesis edilmediği belirtilerek, anılan ilişkinin muafiyet hükümleri çerçevesinde değerlendirilmesi talebinde bulunulduğu , Kurum tarafından PO ile Al-Kar arasında imzalanan dikey anlaşmaların 18.09.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği kapsamında grup muafiyetinden yararlandığına ve bu tarihe kadar uygulama olanağı olduğuna, Söz konusu anlaşmalara 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 5. maddesi kapsamında bireysel muafiyet tanınamayacağına ilişkin kararının iptali istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri uyarınca; dava konusu olayda, dağıtıcı ile istasyon sahibi arasında hem bayilik hem de intifa sözleşmesi bulunduğuundan, muafiyet kapsamındaki beş yıllık süre dolmadan bayilik ilişkisinin Al-Kar'a devredilmiş olması

T.C.

**DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE**

Esas No : 2011/95

Karar No : 2014/3450

nedeniyle dikey anlaşmanın taraflarında değişiklik ortaya çıkmış olması, muafiyetten yararlanılabilecek sürenin uzamasına yol açmayacağından davacının 2002/2 sayılı Tebliğ'in 5/a maddesinde yer alan istisna hükmünden yararlanma imkânı bulunmamaktadır. 25.11.2004 tarihli intifa hakkının oluşturduğu taraflar arasındaki dikey ilişkinin 18.09.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlanacağı yolundaki Kurul kararında hukuka aykırılık görülmemiştir.

4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinde muafiyet için öngörülen koşulların gerçekleşebilmesi için, üretimin ve dağıtımın iyileştirilmesi, teknik ve ekonomik gelişmenin artması ve bunun net pozitif etkilerinin mevcut olduğunun ortaya konulması, tüketicinin ekonomik gelişmeden yarar sağlaması, ekonomiye ve tüketiciye sağlanacak yararlar ile ilgili pazardaki rekabetçi yapı üzerinde yaratması muhtemel zararlar arasında kabul edilebilir bir denge kurulması hâlinde anlaşmaların rekabet yasağına yönelik hükümlerinin beş yılı aşmamak kaydıyla muafiyetten yararlanabilmesi öngörülmüş olup; Tebliğ ile getirilen bu beş yıllık sürenin üzerinde, daha uzun bir süre için muafiyet tanınmasını gerektirecek mahiyette bir nedenin varlığının dava konusu olayda ortaya konulmadığı ve saptanamadığı anlaşıldığından, söz konusu anlaşmaya bireysel muafiyet tanınmamasına ilişkin işlemde de hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Davacının diğer iddiaları ise, dava konusu işlemi kusurlandırıcı mahiyette görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davanın reddine karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce duruşma için taraflara önceden bildirilmiş bulunan 11.11.2014 tarihinde, davacı vekili Av. T. Ufuk Çetiner'in ve davalı idare vekili Av. Nagehan Özseyhan'ın geldikleri, Danıştay Savcısı'nın hazır olduğu görülmekle, açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilerek dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra taraflara son kez söz verilip, duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenip, gereği görüldü:

Dava, davacı şirket ile Al-Kar Besicilik Orm. Ür. İnş. Mob. Oto. Sanayi Ticaret Ltd. Şti. (Al-Kar) arasında imzalanan dikey anlaşmaya muafiyet tanınması için yapılan başvuruya ilgili olarak Rekabet Kurulu tarafından verilen 04.03.2010 tarih ve 10-21/265-98 sayılı kararın iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/95
Karar No : 2014/3450

aykırı ve yasak olduğu kurala bağlanarak en çok rastlanılan rekabeti sınırlayıcı anlaşma örnekleri belirtilmiştir; Kanun'un "Muafiyet" başlıklı 5. maddesinde de, maddede sayılan koşulların tamamının gerçekleşmesi durumunda, teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve birlik kararlarının 4. madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verilebileceği, Kurul'un, birinci fıkrada gösterilen şartların gerçekleşmesi hâlinde, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarabileceği kuralına yer verilmiştir.

2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin 2. maddesinde, üretim ve dağıtım zincirinin farklı seviyelerinde faaliyet gösteren iki ya da daha fazla teşebbüs arasında belirli mal veya hizmetin alımı, satımı veya yeniden satımı amacıyla yapılan anlaşmalar dikey anlaşma olarak tanımlanmaktadır. Yine aynı Tebliğ'in 5(a) maddesinde ise, Tebliğ ile tanınan muafiyetin anlaşmalarda alıcıya getirilen belirsiz süreli veya süresi beş yılı aşan rekabet etmeme yükümlülüğüne uygulanmayacağı kurala bağlanmıştır. Diğer taraftan, konuyla ilgili sözleşmeler ile kira sözleşmelerinin tamamının tek bir dikey anlaşma olarak kabul edilmesi gerekmektedir. Bu dikey anlaşmalar ile bayiye 5 yıldan uzun süreli rekabet yasağı getirilmesi, söz konusu dikey ilişkiyi grup muafiyeti kapsamı dışına çıkarmaktadır. Bunun yanında 2002/2 sayılı Tebliğ'in 5. maddesinde, anlaşmalardaki rekabet etmeme yükümlülüklerine veya bu yükümlülüğün anlaşmanın asli bir parçası olduğu hâllerde anlaşmanın tamamına yönelik olarak getirilen beş yıllık grup muafiyeti sınırına ilişkin olarak bir istisna düzenlenmiştir. Söz konusu düzenleme, "Alıcının anlaşmaya dayalı faaliyetlerini sürdürürken kullanacağı tesisin mülkiyeti arazi ile birlikte veya alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden sağlanan bir üst hakkı çerçevesinde sağlayıcıya ait ise yahut alıcı bu faaliyetini sağlayıcının alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden elde ettiği bir ayni veya şahsi kullanım hakkının konusu olan bir tesiste sürdürecektse, alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü, söz konusu tesisin alıcı tarafından kullanıldığı süreye bağlanabilir; şu kadar ki, rekabet etmeme yükümlülüğü, bu sürenin beş yılı aşan kısmı bakımından, sadece alıcının söz konusu tesiste yürüteceği faaliyetini kapsar." şeklindedir. 2002/2 sayılı Tebliğ'in açıklanmasına ilişkin Dikey Anlaşmalara İlişkin Kılavuz'un 39. paragrafında ise, "Tebliğ'in 5'inci maddesi ile getirilen bu istisna, "öncelikle ve özellikle" ilişkinin başlangıcından itibaren üçüncü şahıslardan ayni ya da şahsi haklar kapsamında taşınmazın kullanma ve/veya yararlanma hakkının alınması ve bunu müteakiben tesisin bizzat sağlayıcı tarafından işletilmesi ya da kullanma/yararlanma hakkı veren ile hiçbir bağlantısı olmayan şahıslarla bayilik ilişkisinin kurulması ile sınırlıdır. Muafiyet kapsamındaki beş yıllık süre dolmadan; faaliyetlerin sona erdirilmesi, devralma vb. yollarla dikey anlaşmanın taraflarında değişiklik ortaya çıkması hâlinde muafiyetten yararlanılabilecek sürenin uzaması söz konusu değildir." şeklinde açıklama yer almaktadır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/95
Karar No : 2014/3450

Öte yandan, 18.09.2003 tarih ve 25233 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2002/2 Sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına İlişkin 2003/3 sayılı Tebliğ'le, Tebliğ'e, "Bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılmış olan anlaşmaların 2002/2 sayılı Tebliğ'de öngörülen grup muafiyetinden yararlanabilmesi için, bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde yukarıdaki 1'inci madde ile getirilen değişikliğe uygunluğunun sağlanması gerekir. Bu süre içerisinde anılan anlaşmalara 4054 sayılı Kanun'un 4'üncü maddesinde öngörülen yasaklama uygulanmaz." yönünde geçici madde eklenmiştir.

Akaryakıt dağıtım sektöründeki dikey anlaşmaların 2002/2 sayılı Tebliğ'e uygunluğunun belirlenmesine yönelik Rekabet Kurulu'nun 15.11.2006 tarih ve 06-84/1059-306 sayılı kararıyla rekabet yasağı yönünden yukarıda getirilen ve geçici madde ile belirlenen geçiş dönemi incelenerek; beş yıl olarak belirlenen rekabet yasağının, 2003/3 sayılı Tebliğ ile teşebbüslerin mevcut anlaşmalarını iki yıl içerisinde bu değişikliğe uygun hâle getirilmesinin kurala bağlandığı, mevcut sözleşmelerdeki bu değişikliklerin hangi surette yapılacağı, ve bunların kalan uygulama sürelerinin nasıl belirleneceği konusuna Rekabet Kurulu'nun 26.01.2006 tarih ve 06-04/55-13 sayılı kararında açıklık getirildiği, buna göre; 18.09.2005 tarihinden önce yapılan ve rekabet etme yasağı süresi beş yılı aşan sözleşmelerden 18.09.2005 tarihi itibarıyla uygulama süresinin beş yıldan az olanlarda herhangi bir değişiklik yapmaya gerek olmayıp, bunların süresinin sonuna kadar geçerli olduğu, 18.09.2005 tarihi itibarıyla kalan süresi beş yılı aşan sözleşmelerin 18.09.2010 tarihine kadar geçerli olup sözleşme tadillerinin buna göre yapılması gerektiği, 18.09.2005 tarihi itibarıyla rekabet yasağının süresi beş yılı geçenlerin, imzadan itibaren "en yüksek yasal hadde indirildiği" ve beş yıllık azami süre dolana kadar 2002/2 sayılı Tebliğ'in öngördüğü koşulları sağladığı sonuçlarının varılmıştır.

Görüldüğü üzere, 2003/3 sayılı Tebliğ ile bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği 18.09.2003 tarihi itibarıyla, bu tarihten önce dağıtıcılar ile bayiler arasında kurulan sözleşmelere yönelik olarak, bu sözleşmelerin süresinin Tebliğ'e uygun hale getirilmesi amacıyla iki yıllık geçiş sürecinin getirildiği, Kurul tarafından geçiş sürecini irdeleyen kararlarında da, 18.09.2003 tarihinden önce kurulan bayilik-dağıtıcı ilişkisinin, en son 18.09.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ hükümlerinden yararlanacağı, bu tarihten sonra ise gerekli değişikliklerin yapılmaması durumunda 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi çerçevesinde işlem tesis edileceği anlaşılmaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacı tarafından Kuruma yapılan başvuruda; dava konusu taşınmaz üzerinde malik Gıyasettin Demirtaş tarafından, 1991 yılından bu yana istasyonlu bayilik faaliyetinin yürütüldüğü, 25.11.2004 tarihinde davacı şirket lehine 15 yıl süreyle geçerli olmak üzere intifa hakkı tesis edildiği ve davacı şirket ile malik arasında 15.10.2004 tarihli Bayilik Sözleşmesi imzalandığı, daha sonra söz konusu bayilik ilişkisinin tarafların karşılıklı mutabakatı ile Al-Kar'a devredildiği ve PO ile Al-Kar arasında 26.12.2008

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/95
Karar No : 2014/3450

tarihinde 5 yıl süreyle geçerli olmak üzere "İstasyonlu Bayilik Sözleşmesi" imzalandığı ifade edilerek, malik Gıyasettin Demirtaş'ın Al-Kar'dan önce söz konusu taşınmazda bayilik faaliyeti gerçekleştirdiği için yeni bayilik ilişkisinin Al-Kar ile kurulması neticesinde malik Gıyasettin Demirtaş'ın bayi ile bağlantısız 3. kişi konumuna geldiği, Al-Kar'dan bayilik hakkı verilmesine karşılık olarak intifa veya kira hakkı alınmadığı, böylece rekabet yasağı etkisi doğurabilecek ilave bir hakkın tesis edilmediği belirtilerek, bahse konu dikey anlaşmaya bireysel muafiyet tanınması talebiyle yapılan başvuru üzerine verilen dava konusu Rekabet Kurulu kararıyla; dağıtıcı ile istasyon sahibi arasında hem bayilik hem de intifa sözleşmesi bulunduğu, muafiyet kapsamındaki beş yıllık süre dolmadan bayilik ilişkisinin Al-Kar'a devredilmiş olması nedeniyle dikey anlaşmanın taraflarında değişiklik ortaya çıkmış olmasının, muafiyetten yararlanılabilecek sürenin uzamasına yol açmayacağı, bu nedenle, başvuru konusu olay bakımından 2002/2 sayılı Tebliğ'in 5/a maddesinde yer alan istisna hükmünden yararlanma imkânı bulunmadığı, esasını 25.11.2004 tarihli intifa hakkının oluşturduğu taraflar arasındaki dikey ilişkinin 18.09.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlandığına karar verildiği anlaşılmıştır.

Tebliğ'in 5 (a) maddesinde yer alan istisna hükmü esas itibarıyla, istasyon sahibinin dağıtıcıya en baştan itibaren yalnızca kira veya intifa hakkı tanıdığı ve fakat taraflar arasında herhangi bir bayilik ilişkisinin bulunmadığı durumları düzenlemektedir. Başka bir deyişle, alıcının satışlarını, sağlayıcının alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden elde ettiği bir aynı veya şahsi kullanım hakkının konusu olan yerde gerçekleştiriyor olması koşulunun ilişkinin başlangıcından itibaren sağlanması gerekmektedir.

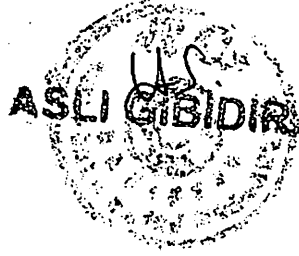
Olayda; dava konusu taşınmaz üzerinde malik Gıyasettin Demirtaş tarafından, 1991 yılından bu yana istasyonlu bayilik faaliyetinin yürütüldüğü, 25.11.2004 tarihinde davacı şirket lehine 15 yıl süreyle geçerli olmak üzere intifa hakkı tesis edildiği ve davacı şirket ile malik arasında 15.10.2004 tarihli bayilik sözleşmesinin imzalandığı, daha sonra söz konusu bayilik ilişkisinin tarafların karşılıklı mutabakatı ile Al-Kar'a devredildiği ve PO ile Al-Kar arasında 26.12.2008 tarihinde 5 yıl süreyle geçerli olmak üzere istasyonlu bayilik sözleşmesinin imzalandığı görülmektedir.

Bu durumda; davacı şirket ile malik arasında hem bayilik hem de intifa sözleşmesi bulunduğu, muafiyet kapsamındaki beş yıllık süre dolmadan bayilik ilişkisinin Al-Kar'a devredilmiş olması, muafiyetten yararlanılabilecek sürenin uzamasına yol açmayacağından, 2002/2 sayılı Tebliğ'in 5/a maddesinde yer alan istisna hükmünden yararlanma imkânı bulunmadığı, taraflar arasındaki dikey ilişkinin 18.09.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlanması gerektiğine ilişkin dava konusu Kurul kararında hukuka aykırılık bulunmamıştır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/95
Karar No : 2014/3450

Açıklanan nedenlerle; davanın REDDİNE, ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam 255,40-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 3.000-TL vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, posta gideri avansından artan tutarın kararın kesinleşmesinden sonra istemi hâlinde davacıya iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 11.11.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Vekili	Üye	Üye	Üye	Üye
Zümrüt	H. Neşe	E. Yücel	Nizamettin	Hasan
ÖDEN	SARI	SEYHAN	KALAMAN	ŞAHİN

Yargılama Giderleri :

Toplam Harç : 156,40-TL
Posta Gideri : 99,00-TL
Toplam : 255,40-TL